

Da je 29. november naš pravi praznik, dokazujejo vedno nove delovne zmage (zaključevanje del na vrtcu in osnovni šoli Dravlje)

Praznik dejanj

Praznik je pač praznik. Dokler v njem, seveda, vidimo le dobesedni pomen, torej proste dni — ko se ustavijo stroji v tovarnah in ko v pisarnah utihnejo pisalni stroji. Glede tega so si vsi prazniki več ali manj podobni ali celo enaki.

Toda če gledamo na vsebino, na to, zakaj je pravzaprav prišlo do dneva, ki ga v koledarjih že toliko let pišemo z rdečo barvo, potem mislim, da sta v zgodovini jugoslovanskih narodov dva, ki bi ju med vsemi prazniki morali proslavljati še posebej. Prvi je 29. november, ko smo začrtali svojo skupno pot, drugi pa je dan, ko smo položili zakonske temelje samoupravljanju (ki pa ga začuda ne praznujemo tako slovesno kot smo pri praznikih sicer vajeni — se pravi s prostimi dnevi ter velikimi proslavami...).

In praznik republike je sedaj spet pred nami. Mnogi bodo ob letošnjem praznovanju razočarani, saj bo veliko, veliko manj delovnih zmag in še manj »delovnih zmag«. Torej manj bo najrazličnejših temeljnih kamnov — kar samo po sebi ne bi bilo spodbudno, če se ne bi zavedali, da je iz nešteti temeljnih kamnov v preteklosti zraslo potem na milijarde izgub, ker kamni niso bili vedno vsajeni v real-

na tla. Manj bo tudi otvoritev novih, pomembnih objektov — med katerimi je bilo v preteklosti zelo veliko takšnih, ki so že v sami zasnovi temeljili na uvozu reprodukcijskega materiala... In če letos, ob 29. novembru takšnih »zmag« ne bo, bo to resnično pravi praznik, največja delovna zmaga...

Pa še nečesa smo bili vajeni ob teh dneh: množice priseg, gesel, obljub. Letos je bilo verbalnih zmag še posebej veliko, toda prvi meseci realnosti, ko smo se morali učiti živeti brez Tita, so pokazali, kako puhle in prazne so lahko besede in kako pomembnejša so dejanja. Pri utrjevanju enotnega tržišča, recimo, pri reševanju odprtih vprašanj zveznega proračuna, se je hitro pokazalo, kako globoko so zasajene korenine parol...

Mnogi, ki se sklicujejo na Tita in trdijo, da govorijo v njegovem imenu, delajo ravno tisto, česar naš Tito ne bi nikoli hotel, je v intervjuju za Borbo dejal Vladimir Bakarić.

Titu veliko dolgujemo. Toda ne besed in gesel. Dejanja!

Naj bo ta praznik v znamenju uresničevanja, akcije!

ZDOMCI!

Koordinacijski odbor za vprašanja naših delavcev na začasnem delu v tujini vas obvešča, da organizira v petek, dne 26. decembra 1980 ob 9. uri v mali sejni dvorani SOB Ljubljana-Šiška, Trg prekomorskih brigad št. 1, srečanje z vami. V razgovoru želimo razpravljati o vaših problemih vračanja v domovino in v sproščenem razgovoru analizirati naše skupne probleme.

Vljudno vas vabimo, da se tega že tradicionalnega srečanja v občini Šiška zanesljivo udeležite.

OK SZDL Ljubljana-Šiška

